

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **W. S.**
zastoupena advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem
sídlem nám. 28. října 1898/9, Brno

žalovaná: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 2. 1. 2018, č. j. MV-95642-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkumu rozhodnutí žalované uvedené v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí – usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 19. 5. 2017, č. j. OAM-4038-14-DP-2017, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“). Důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že žalobkyně přes výzvu správního orgánu

prvého stupně nedoložila potvrzení o stavu nedoplatku na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti obchodní společnosti, v níž působí jako její statutární orgán.

I. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítala, že v jejím případě skutečnost, že nedoložila veškeré požadované doklady, nelze považovat za nečinnost či neochotu poskytovat správním orgánům součinnost. Na výzvu prvostupňového správního orgánu žalobkyně doložila celkem 15 listin a zřejmě omylem nebo nedopatřením nebylo dne 5. 4. 2017 do spisu zařazeno potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že společnost Dong Fang Zhi Zhu, s.r.o. nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (žalobkyně touto listinou měla disponovat a měla ji mít v tento den u sebe). Okolnosti, proč se tak stalo, nejsou zřejmé. Z obsahu spisu však vyplývá, že ke dni 5. 4. 2017 uvedená listina součástí spisu nebyla. Došlo tak ke splnění podmínek pro vydání usnesení o zastavení řízení ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, avšak prvostupňový správní orgán k zastavení řízení nepřistoupil a provedl další úkon, kterým vyrozuměl žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Za takového stavu však nelze očekávat, že by správní orgán následně mohl vydat procesní rozhodnutí o zastavení řízení pro nedostatky podání. Tím vzbudil v žalobkyni oprávněnou představu, že podání je doplněno požadovanými náležitostmi a že je nutné, aby svoji procesní obranu zaměřila na obsah jednotlivých důkazů ve spise, nikoliv na ty, které ve spise chybí. Žalobkyně aktivně přistoupila k řízení, vyjádřila se k obsahu některých důkazů a současně také označila důvody, pro něž je třeba zkoumat dopady meritorního rozhodnutí ve věci. Uvedený postup prvostupňového správního orgánu nelze hodnotit jako jakýsi nadstandardní postup, kterým by nad rámec zákona měl pomoci žalobkyni k odstranění vad podání. Zákon stanoví povinnost správnímu orgánu seznámit účastníky řízení s podklady pro rozhodnutí pouze před vydáním meritorního rozhodnutí. Pokud tak učiní mimo tento rámec, jde o nezákonný postup, nikoliv o „větší procesní nadstandard“. Správní orgán měl žalobkyni na vady podání upozornit. Zastavení řízení o žádosti žalobkyně je nepřiměřeně přísné, neboť tato pobývá na území České republiky od roku 2007, žije ve společné domácnosti se svojí dcerou a vnoučaty, kdy v rodině po smrti svého zetě nahrazuje roli otce a je to převážně ona, kdo o nezletilé děti pečuje.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že odkazuje na své rozhodnutí napadené žalobou. Žalovaná nesouhlasí s uplatněnou žalobní námitkou, neboť v situaci ad absurdum, kdy by žalobkyně neodstranila podstatnou vadu žádosti, avšak zmocněný zástupce by trval na vydání rozhodnutí meritorního charakteru (vzhledem ke skutečnosti, že proběhlo seznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu), by správní orgán nemohl ze zákona vydat meritorní rozhodnutí, neboť absentuje podstatná náležitost žádosti. Procesní postup (zastavení řízení) má přednost před rozhodováním ve věci samé. Prvostupňový správní orgán umožnil žalobkyni seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, aby měla možnost odstranit podstatné vady žádosti, což však do vydání rozhodnutí o zastavení řízení neučinila. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

III. Obsah jednání před soudem

4. V rámci nařízeného jednání proběhlého dne 26. 2. 2020 setrvali zástupci účastníků na svých dosavadních procesních stanoviscích. Zástupce žalobkyně trval na provedení listin přiložených k procesním podáním založeným ve spise na č. l. 15, 16, 26 – 34. Jednalo se především o podklady navazující na žádost žalobkyně o přiznání odkladného účinku žalobě, již bylo Krajským soudem v Brně usnesením ze dne 21. 2. 2018, č. j. 30 A 8/2018 – 41, vyhověno. Jelikož uvedené listiny dokreslující soukromé a rodinné poměry žalobkyně nebyly vyjma úvahy při vyhovění žádosti žalobkyně o přiznání odkladného účinku žalobě relevantní (viz odst. 20 tohoto rozsudku), zamítl soud návrh na jejich provedení k důkazu v rámci nařízeného jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Mezi účastníky řízení je v posuzované věci sporné, zda bylo možné zastavit řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to za situace, kdy bylo prvostupňovým správním orgánem aplikováno ust. § 36 odst. 3 věta první správního řádu, tedy kdy jí byla dána před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k jeho podkladům. Z obsahu správních spisů vyplývají pro posouzení věci rozhodné následující skutečnosti (tyto nejsou předmětem sporu mezi účastníky řízení).
7. Žalobkyně podala dne 1. 3. 2017 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, přičemž výzvou ze dne 17. 3. 2016, vydanou Ministerstvem vnitra, odborem azylové a migrační politiky pod č. j. OAM-4038-5/DP-2017 byla žalobkyně vyzvána ve smyslu ust. § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vad podané žádosti, neboť tato trpěla vadami tím, že neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 7 s odkazem na § 31 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ve výzvě byly uvedeny chybějící podklady s podrobným vysvětlením, v jaké formě a obsahu je třeba je doložit. K odstranění vad žádosti byla žalobkyni stanovena lhůta 15 dnů ode dne doručení výzvy a žalobkyně byla dále poučena, že pokud vady žádosti spočívající v chybějících náležitostech v dané lhůtě neodstraní, bude řízení o její žádosti zastaveno postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nebo správní orgán žádost zamítne. Žalobkyně některé z požadovaných náležitostí žádosti doložila (dne 30. 3. 2017 a dne 5. 4. 2017), nepředložila však potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že společnost nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. K předložení uvedeného potvrzení byla žalobkyně v souladu se zákonem vyzvána shora citovanou výzvou ze dne 17. 3. 2016. Prvostupňový správní orgán vydal dne 18. 4. 2017 pod č. j. OAM-4038-10/DP-2017 vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobkyně předložila správnímu orgánu písemnost osvědčující udělení plné moci v daném řízení, přičemž její zástupce se dne 3. 5. 2017 seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl, že se k nim písemně vyjádří ve lhůtě

14 dnů. To také učinil listinou ze dne 15. 5. 2017. Dne 19. 5. 2017 bylo vydáno prvostupňové správní rozhodnutí, jímž bylo předmětné řízení o žádosti žalobkyně zastaveno postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu s tím, že přes výzvu žalobkyně nedoložila zákonem požadovanou náležitost její žádosti, a to potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že společnost Dong Fang Zhi Zhu, s.r.o. nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. V rámci odůvodnění rozhodnutí prvostupňový správní orgán uvedl, že z procesní opatrnosti dal žalobkyni prostřednictvím jejího zmocněného zástupce možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, ovšem vzhledem k tomu, že byla spolehlivě zjištěna skutečnost, která je důvodem pro zastavení řízení, musel prvostupňový správní orgán toto řízení v souladu se zákonem zastavit. Vůči tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím zástupce blanketní odvolání, jenž bylo na základě výzvy správního orgánu doplněno, přičemž toto odvolání obsahuje obdobnou námitku uplatněnou v nynějším řízení před soudem.

8. Pro posouzení věci jsou rozhodná následující zákonná ustanovení.
9. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podané vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
10. Podle ust. § 36 odst. 3 věta první správního řádu platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
11. Zásada koncentrace řízení je pak vyjádřena v ust. § 82 odst. 4 správního řádu, podle něhož platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
12. Podstatou posledně citovaného ustanovení je zrychlení správního řízení a zabránění jeho průtahům, tedy má dojít k zefektivnění správního řízení. Koncentrační zásada se typicky uplatní v řízeních zahajovaných na návrh, tedy v řízeních o žádosti. Je totiž především na žadateli, aby shromáždil a předložil správnímu orgánu potřebné podklady pro rozhodnutí. Nepředložení potřebných podkladů nemůže být zhojeno cestou uvedení nových tvrzení a důkazů v rámci odvolání. V řízení o žádosti je proto zásada koncentrace řízení zcela namístě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 15, ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009 – 60, či ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 – 34).
13. Zásada koncentrace řízení není neomezená, v určitých řízeních může být prolomena dalšími zásadami uvedenými zejména v ust. § 2a a § 3 správního řádu. Takové prolomení je typické např. v řízení o přestupcích a správních deliktech s ohledem na ust. § 50 odst. 3 správního řádu. Koncentrační zásada se neuplatní obecně také v řízeních, v nichž má být z moci úřední uložena povinnost.
14. Předmětem řízení před správními orgány byla žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Ustálená judikatura

Nejvyššího správního soudu se přitom vyvinula v obecný závěr, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 – 38; ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015 – 43; ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015 – 36; ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016 – 36; ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017 – 36, nebo ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 Azs 399/2018 – 34).

15. Mezi účastníky řízení není sporu, že do doby, kdy prvostupňový správní orgán vyrozuměl žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim (uvedené vyrozumění bylo doručeno žalobkyni dne 21. 4. 2017) byly splněny podmínky pro to, aby řízení o žádosti žalobkyně pro nedoložení potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že společnost Dong Fang Zhi Zhu, s.r.o. nemá splatné nedoplatky na pojistném a sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti bylo zastaveno postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobkyně tedy konkrétně nenamítá nic, co by zpochybňovalo úvahy žalovaného o povinnosti takovýto doklad k předmětné žádosti ze strany žalobkyně doložit a nenamítá ani, že by se nemělo jednat o vadu takové intenzity, že právě kvůli ní nebylo možno v řízení pokračovat. Jelikož v této rovině nebyl uplatněn žádný žalobní bod, nemá Krajský soud v Brně možnost se k této otázce vyjádřit, než pouze v rámci obiter dicta. Soud souhlasí s názory účastníků řízení, že shora zmiňovaná vada žádosti dosahuje takové intenzity, že z důvodu její existence nebylo možné v řízení pokračovat. Podle ust. § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně. Podle § 35 odst. 2 zákona o pobytu cizinců platí, že k žádosti o prodloužení pobytu na území na vízum pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) - d) a na požádání náležitosti podle § 31 odst. 4 písm. b). Podle ust. § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců platí, že k žádosti o vydání k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit mj. potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo Okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost. Žalobkyně přes kvalifikovanou výzvu prvostupňového správního orgánu, v níž byla detailně a srozumitelně seznámena s tím, jaké vady žádosti byly zjištěny a jakým způsobem mají být odstraněny a dále byla poučena o následcích neodstranění vad žádosti, nepředložila ve výzvě požadovaný doklad. Za tohoto stavu byl prvostupňový správní orgán povinen rozhodnout postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu o zastavení řízení pro nedoplnění zákonné náležitosti žádosti, přičemž se jednalo o takovou vadu, pro kterou nebylo možné v řízení pokračovat.
16. Žalobkyně však uplatňovala námitku, že v případě, kdy došlo k situaci, kdy jí byla doručena listina, v jejímž rámci byla vyrozuměna o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, důvodně očekávala, že v dané věci nedojde k zastavení řízení, ale k vydání meritorního rozhodnutí. Za takového stavu byl podle názoru žalobkyně prvostupňový správní orgán povinen žalobkyni na vady podané žádosti upozornit; žalobkyně namítala, že s ohledem na okolnosti, že žalobkyně pobývá na území

České republiky od roku 2007, žije ve společné domácnosti se svojí dcerou a vnoučaty, o které převážně pečuje, je uvedený postup nepřiměřeně přísný.

17. Uvedená žalobní námitka není důvodná. Je skutečností, že shora citované ust. § 36 odst. 3 věta první správního řádu cílí na rozhodnutí vydaná ve věci samé a nikoliv na procesní rozhodnutí, jakým je např. i rozhodnutí o zastavení řízení. Toto ustanovení promítá do správního řádu procesní právo zakotvené i v Listině základních práv a svobod, konkrétně v čl. 38 odst. 2, jenž stanoví, že každý má právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Žalobkyni tak byla dána nadstandardní možnost zhojit vady žádosti, a to do doby, než bylo vydáno prvostupňové správní rozhodnutí (dne 19. 5. 2017). Navíc byla v době, kdy uplatňovala svoje právo seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, zastoupena kvalifikovaným právním zástupcem. Žalobkyně tak jednáním prvostupňového správního orgánu, jenž měl bez dalšího řízení zastavit již po uplynutí lhůty pro odstranění vad žádosti získala pouze více času na odstranění těchto vad, tedy získala procesní výhodu. Žalobkyně měla dostatečný prostor pro podání bezvadné žádosti a pouze vlastním pochybením či pasivitou zapříčinila, že řízení bylo zastaveno.
18. Řízení bylo zahájeno podáním žádosti žalobkyně dne 1. 3. 2017, žalobkyně byla kvalifikovanou výzvou s poskytnutím dostatečného času vyzvána prvostupňovým správním orgánem k odstranění vad žádosti (viz výzva ze dne 17. 3. 2017), přičemž prvostupňové správní rozhodnutí bylo vydáno až po marném uplynutí stanovené lhůty pro doplnění žádosti a i poté, co se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil kvalifikovaný zástupce žalobkyně. Uvedená lhůta byla dostatečná pro zhojení vad žádosti. Žalobkyně mohla k odstranění vady žádosti přistoupit v průběhu celého prvostupňového řízení, k čemuž jí byl poskytnut dostatečný časový prostor. Každý cizinec, který chce pobývat na území České republiky, má povinnost zajistit si k tomu právní titul. Žalobkyně ani neuvedla žádné relevantní důvody, které by objasnily, proč nemohla předmětný doklad předložit. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2012, č. j. 7 As 142/2011 – 62 vyplývá, že beze sporu lze oprávněně požadovat, aby cizinec, jemuž byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, bez problémů byl schopen vyřizovat tyto záležitosti, stejně jako správní formality spojené se samotným podnikáním.
19. Prvostupňový správní orgán za uvedené situace nemohl ve věci vydat meritorní rozhodnutí, ani nebyl povinen žalobkyni opětovně poučovat; správní řád pro případ, který nastal v dané věci, předpokládá, že řízení o žádosti je ukončeno procesním rozhodnutím. Krajský soud při svých úvahách vycházel rovněž z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2018, č. j. 2 Azs 413/2017 – 29 a ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 Azs 371/2018 – 29, kdy v první označené věci Nejvyšší správní soud posuzoval námitku existence oznámení o pokračování v řízení za obdobné procesní situace, přičemž dospěl k závěru, že takovýto postup, kdy v řízení nemělo být vydáno oznámení o pokračování v řízení, ale toto mělo být pro nedoplnění žádosti zastaveno, jako nepodstatné pochybení správního orgánu a v posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud posuzoval případ rovněž skutkově a právně obdobný, kdy došlo k zastavení řízení o žádosti tamějšího žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání pro nedoložení potvrzení orgánu správy sociálního zabezpečení postupem ve smysl ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. I ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem došlo k vydání výzvy k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž následně prvostupňový správní orgán řízení zastavil pro nedoložení potřebných podkladů

ze strany tamějšího žalobce; Nejvyšší správní soud uvedenou skutečnost nevyhodnotil ani jako méně závažné pochybení správního orgánu.

20. V rámci předmětné žaloby žalobkyně uváděla, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené, přičemž uváděla konkrétní okolnosti jejího soukromého rodinného života. Hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele není součástí naplňování procesních podmínek, ale posuzuje se až o rozhodování ve věci samé, a to jen v případě, že je tato povinnost explicitně stanovena v zákoně pobytu cizinců (viz také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Azs 46/2017 – 28 a ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 Azs 163/2018 – 50).
21. Nad rámec nutného posouzení soud dále ještě doplňuje, že nebylo možné uvažovat ani možností prolomení zásady koncentrace řízení stanovené v ust. § 82 odst. 4 správního řádu, neboť v případě žalobkyní pozdě předloženého chybějícího dokladu nešlo o podklad, který by žalobkyně nemohla uplatnit dříve – tedy v rámci prvostupňového správního řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a úvahy dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti a žalobkyně v řízení úspěšná nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 2. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu